

og hvis det ærede Medlem ingen Vægt lægger paa dets Antydning af, at det er villigt til at gaa videre paa enkelte Punkter mod Gængæld paa andre, tilstaar jeg, at jeg i høj Grad beklager dette. Det er sikkert, at der er ingen Sag, som sætter Lidenskaberne saaledes i Bevægelse som Toldspørgsmaal. Skattespørgsmaale kunne, hvor meget de end ligge Jordbrugerne og andre paa Sinde, dog ikke sætte Lidenskaberne i den Grad i Bevægelse som Toldspørgsmaal, og det er ganske simpelt og let at forstaa. Enhver kan let regne ud, at en Besparelse af 100 eller 200 Kr. eller noget mere i Skatten paa faste Ejendomme vel kan have sin Betydning — for Resten vil det for de almindelige Mellembrug kun dreje sig om 20—30 Kr. — det kan selvfølgelig ikke sætte Lidenskaberne i Bevægelse. Men Folk, der tro, at ikke blot deres gode Indtægter, men ogsaa deres Eksistens sættes paa Spil ved en Toldlov, tage ganske anderledes lidenskabelig fat paa Spørgsmaalet. Det forekommer mig derfor uheldigt, om den ærede Ordfører, hvis Anskuelse jeg i meget kan dele, vil stille sig paa det intransigente Standpunkt. Det er nemlig ikke muligt at gennemføre de andre Skattelove, saaledes ser det i alt Fald ud, uden at der samtidig gennemføres en Toldlov og en Lov om forhøjet Brændevinsafgift. Disse Spørgsmaal have i en forskrækkelig lang Tid optaget Sind og Tanker, og skønt man vel ikke har Lov til at sige, at man er bleven ked deraf, naar man deltager i det offentlige Liv, tror jeg dog nok, at Befolkningen bliver træt og modløs, naar den hører saadanne Ting som Frihandel og Agrarspørgsmaal blive debatterede Aar ud og Aar ind uden praktisk Resultat. Jeg tror, at en saa praktisk Mand, som det ærede Medlem er, og som han ogsaa har vist sig at være ved den Behandling, han har givet Toldspørgsmaalene, fra første Færd maa have været klar over, at mindre gode Resultater, set fra hans principielle Standpunkt, ere langt at foretrække for intet Resultat, og at han derfor umulig i Længden kan stille sig paa det Standpunkt, at noget mere eller mindre Beskyttelse — jeg tror ikke, der kan være Tale om store Sager — kan være det afgørende. Det vilde være sørgeligt, om en

Smule Beskyttelse mere eller mindre skulde faa ikke alene Toldloven, men ogsaa Skattelovene til at strande. Jeg har derfor det Haab, at det ærede Medlem har talt som en god Taktiker, men som en daarlig Spaamaand, for saa vidt han vil have det taget som sit Hjertes Mening, hvad han har udtalt. Jeg sætter min Lid til det ærede Medlems og andre ærede Medlemers Patriotisme, og jeg vil haabe saa længe som muligt, at man ikke vil lade disse store Spørgsmaal strande paa meget mindre vigtige Sager.

Seavenius: Jeg skal ikke trætte det høje Ting mere end et Par Minutter. Hvad selve Toldlovsforslaget angaar, da har jeg jo haft Lejlighed til tidligere i denne Samling at udtrykke min særlige Mening om Muligheden af at faa Forslaget gennemført og skal ikke vende tilbage hertil. Det skal naturligvis glæde mig meget, hvis det viser sig, at jeg har taget fejl, men endnu tror jeg, at jeg har set rigtig, og at dette Forslag ikke bliver til noget for det første. Jeg bad om Ordet i Anledning af en Ytring fra den tidligere Ordfører, det ærede Medlem for Slagelse (Køedt), angaaende en fuldstændig Forandring af hele vor Handelspolitik. Det ærede Medlem gjorde jo nemlig det Forslag, at vi skulde se at indgaa en Handelstraktat med England, hvorved vi bløve beskyttede mod mulig Landbrugstold, som England muligvis kunde finde paa at indføre til Fordel for sine Kolonier, imod at vi paa den anden Side til Gængæld skulde yde England et Præ fremfor andre Nationer ved at tillade engelske Varer indførte for 25 pCt. billigere Toldsatser end Varer fra andre Lande. Dette vilde, som jeg tillod mig at sige, være en absolut Forandring af den Handelspolitik, som har været drevet her i Landet fra ældgammel Tid. Det vilde være at gaa over til Handelstraktatsystemet, og jeg skal for mit Vedkommende sige, at jeg haaber ikke, at det kommer dertil. Vi ere et lille Land, som ikke har stor Magt og stor Kraft over for Udlandet. Give vi os først af med at slutte Handelstraktater især med en Stormagt, tør jeg rolig paastaa, at vi blive afhængige af de Lande, hvormed vi slutte dem, og afhængige i en ganske anden Betydning,